

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.212 van 28 juni 2011
in de zaak A. 193.472/X-14.286.**

In zake : 1. Greta LAUWERS
 2. Alice ADRIAENS
 3. Martine TENNSTEDT
 4. Isidoor BAL
 5. Christian VAN HAESSENDONCK
 6. Olivia JANSSENS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Johan Verstraeten
 kantoor houdend te 3000 LEUVEN
 Vaartstraat 70
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Michel van Dievoet
 kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
 Boomstraat 14, bus 3
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de gemeente ZEMST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Steve Ronse en Jan Beleyne
 kantoor houdend te 8500 KORTRIJK
 President Kennedypark 6/24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 juli 2009, strekt tot de
nietigverklaring van :

1. het besluit van 30 april 2009 van de deputatie van de provincieraad van
 Vlaams-Brabant houdende goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk
 uitvoeringsplan 05 “Dorp Weerde” te Zemst, bestaande uit een
 toelichtingsnota, een plan bestaande toestand en juridische toestand, een

grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 12 juni 2009 en 18 september 2009, en

2. het besluit van 27 november 2008 van de gemeenteraad van Zemst houdende de “definitieve aanvaarding van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan RUP 05 Dorp Weerde”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Ann Van Mingeroot heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tweede verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 mei 2011.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stephanie Van Thienen, die loco advocaat Johan Verstraeten verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Filip van Dievoet, die loco advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Meindert Gees, die loco advocaten Steve Ronse en Jan Beelyn verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Van Mingeroot heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Bij besluit van 20 december 2007 van de gemeenteraad van Zemst werd het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: RUP) “Dorp Weerde” een eerste maal voorlopig vastgesteld.

Omdat procedurefouten werden vastgesteld met betrekking tot de organisatie van het openbaar onderzoek werd beslist de procedure volledig te hernemen.

3.2. Bij besluit van 19 juni 2008 van de gemeenteraad van Zemst wordt het aangepaste gemeentelijk RUP “Dorp Weerde” opnieuw voorlopig vastgesteld.

3.3. Het openbaar onderzoek vindt plaats van 3 juli 2008 tot en met 31 augustus 2008. Er worden 31 bezwaarschriften ingediend, waaronder ook een door de verzoekende partijen.

3.4. Bij besluit van 21 augustus 2008 verleent de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening een voorwaardelijk gunstig advies. Bij besluit van 26 augustus 2008 verleent de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant eveneens een voorwaardelijk gunstig advies.

3.5. Op 23 september 2008 brengt de Gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: de Gecoro) een advies uit.

3.6. Bij het tweede bestreden besluit wordt het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: RUP) “Dorp Weerde” definitief vastgesteld.

3.7. Bij het eerste bestreden besluit wordt het gemeentelijk RUP “Dorp Weerde” goedgekeurd door de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant.

In dit besluit wordt, met betrekking tot het opzet van het betrokken RUP, overwogen wat volgt:

“Het opstellen van dit RUP kadert binnen de opmaak van een RUP per dorp waarbij de verdichtingszones worden afgebakend en de woningbouw wordt gefaseerd. De opmaak beoogt eveneens het beschermen van groenelementen en elementen van leefbaarheid in de kern (culturele infrastructuur, recreatie, gemeenschapsvoorzieningen, kleinhandel en dorpspleinen).

De gemeente wenst met dit RUP 05 Dorp Weerde een oplossing te bieden aan :

- Binnengebieden waarvan de ruimtelijke ontwikkeling belangrijk is voor het functioneren van het dorp en waarvoor gebiedsgericht onderzoek vereist is. Het betreft de ruimte omheen Kerselarenweg, meer bepaald op en rond de huidige voetbalvelden langsheen het spoor, het gebied tussen de Galgenberg en de Vredelaan en het binnengebied tussen Dorpsstraat en Pastorijweg;
- De versterking van de kleinhandel
- De randgebieden van de kern
- De waardevolle en karaktervolle gebouwen
- De doorsteken voor f(ie)ts-en wandelroutes

...

De gemeente Zemst is volgens het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen een buitengebiedgemeente. Weerde is als woonkern geselecteerd in het ruimtelijk structuurplan Vlaams-Brabant.

Voorliggend gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 05 Dorp Weerde is opgemaakt in uitvoering van de bindende bepalingen van het goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Het voorliggend document bestaat uit een toelichtingsnota, een geactualiseerd woningbehoeftenrapport, stedenbouwkundige voorschriften, een plan met de feitelijke en juridische toestand, een grafisch plan, een onteigeningsplan, een plan met recht van voorkoop en een opgave van de op te heffen strijdige voorschriften. ...”

3.8. De eigendommen van de verzoekende partijen situeren zich tussen de spoorweg, de Galgenberg en de Vredelaan en zijn gelegen in of rond het gebied dat met voorliggend plan wordt bestemd tot ‘recreatiegebied met mogelijkheden voor infrastructuur op lokaal niveau of laagdynamische infrastructuur op gemeentelijk niveau’ (art. 7) en ‘parkzone voor actieve recreatie’ (art. 8).

IV. Ontvankelijkheid

Belang

Standpunt van de partijen

4.1. De tweede verwerende partij werpt een “exceptie van onontvankelijkheid inzake het beroep, minstens inzake verschillende middelen” op, welke zij uiteenzet als volgt:

“1. Het belang van verzoekers wordt gesitueerd en is beperkt tot de uitbouw van een nieuwe ‘recreatiezone’ (met aansluitend een zone voor gemeenschapsvoorzieningen) op de Galgenberg. Ook in hun middelen richten zij zich telkens op de ontwikkeling van die nieuwe recreatiezone.

Aldaar hebben zij ook hun percelen. Op de kaart (...) worden de percelen van de eerste vijf verzoekers, gelegen in het ‘recreatiegebied’, bruin ingekleurd. Het perceel van zesde verzoeker, gelegen in het aansluitende gebied voor gemeenschapsvoorzieningen, wordt van linksboven naar rechtsonder blauw gearceerd (en aangeduid):
(...)

2. Op 16 juni 2009 werd een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de ontwikkeling van die recreatiezone (voor het bouwen van een voetbalkantine / feestzaal en het aanleggen van 2 voetbalvelden, (...)).

Verzoekers hebben zich niet ten gepaste tijde tot Uw Raad gericht om deze vergunning aan te vechten.

3. Hierdoor lijkt aangenomen te moeten worden dat verzoekers geen belang meer hebben bij hun vordering, minstens al niet bij de middelen die zij hebben inroepen tegen de ‘herlokalisatie van de voetbalploeg’ en de inkleuring van dit nieuwe ‘recreatiegebied’. Deze exceptie wordt verder niet meer woordelijk hernomen bij de bespreking van de middelen”.

4.2. In de memorie van wederantwoord repliceren de verzoekende partijen:

“Verzoekende partij verwijst naar het inleidend verzoekschrift.

De Provincie heeft hierbij geen opmerkingen; de gemeente Zemst verwijst naar een vergunning die afgele(verd) zou zijn zonder (mede)weten van verzoekers en waaruit geenszins kan afgeleid worden dat verzoekers geen belang meer zouden hebben; verzoekers zijn niet verplicht dergelijke vergunning ook te betwisten voor Uw Raad, gezien hen dat alleen maar op

meer kosten zou jagen; bovendien is dergelijke vergunning onwettig waar ze gesteund is op het vermelde RUP”.

Beoordeling

4.3. Zelfs aangenomen dat de verzoekende partijen hun belang hebben beperkt tot de herbestemming van hun eigendommen die zijn gelegen in woon- en woonuitbreidingsgebied tot recreatiegebied, dient te worden vastgesteld dat deze eigendommen tevens zijn opgenomen in het onteigeningsplan en het plan inzake recht van voorkoop, zodat het feit dat het niet aanvechten van een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een voetbalkantine + feestzaal en het aanleggen van 2 voetbalvelden op percelen die ingevolge het bestreden besluit kwamen te liggen in “recreatiezone met mogelijkheden voor infrastructuur op lokaal niveau of laagdynamische infrastructuur op gemeentelijk niveau” (art. 7) en “parkzone voor actieve recreatie”, aan de verzoekende partijen hun belang niet ontnemt bij de gevorderde nietigverklaring van het betrokken gemeentelijke RUP. Overigens wordt ook niet aangetoond dat door deze stedenbouwkundige vergunning de nieuwe bestemmingen volledig zijn gerealiseerd.

4.4. De exceptie kan niet worden aangenomen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting

5.1. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur.

Zij zetten dit middel uiteen als volgt:

“1^e onderdeel

Aangezien in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd wat volgt: (...) 'Bij Besluit van 30.04.2009 heeft de deputatie van de Provincie Vlaams-Brabant beslist het gemeentelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan 05 'Dorp Weerde' te Zemst, zoals definitief vastgesteld door de gemeenteraad bij besluit van 19.06.2008, ... goed te keuren'.

Aangezien in het besluit dat verzoekende partijen mochten ontvangen de Deputatie dan weer spreekt van de goedkeuring van de definitieve vaststelling door de gemeenteraad bij Besluit van 27.11.2008, hetgeen niet overeenkomt met hetgeen gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad.

Dat zorgvuldigheidshalve verzoekende partijen aldus de onwettigheid van al deze besluiten aanvechten zoals hierboven aangegeven;

Dat de datum van een besluit vanzelfsprekend belangrijk is, gezien er aan een besluit een aantal recht(s)gevolgen verbonden zijn, evenals aan het moment van publicatie, zoals het lopen van vervalltermijnen...;

Aangezien van een behoorlijk bestuur mag worden verwacht dat men op een correcte manier data van besluiten vermeldt in hetgeen gepubliceerd wordt evenals hetgeen vermeld wordt in besluiten;

Dat er in casu echter geen overeenstemming is;

Dat aldus de betrokken besluiten behept zijn met gebreken qua datering;

Dat de burger van de overheid mag verwachten dat deze zorgvuldig haar besluiten opmaakt, zorgvuldig de data van het besluit vermeldt en bekendmaakt;

Dat dit een daad van onzorgvuldigheid inhoudt die de besluiten onwettig maakt;

2° onderdeel

Dat tevens blijkt dat op de gemeenteraad van 28.11.2008, ter zitting door het College van Burgemeester en Schepenen een ander standpunt werd ingenomen naar aanleiding van een vergadering van datzelfde College van die dag;

Dat immers was gebleken dat er zéér veel bezwaarschriften waren, dat het CBS het niet eens was met de GECORO en dat zowel de Vlaamse als provinciale overheid fundamentele opmerkingen had;

Dat aldus op die gemeenteraad, terwijl de gemeenteraadsleden niet vooraf ingelicht waren om met kennis van zaken dit te behandelen, -de zitting werd trouwens geschorst en diverse leden onthielden zich daarom van stemming omdat het volkomen onduidelijk was wat werd gestemd- een gewijzigde versie werd gestemd;

Dat volgens de tekst van het Besluit die achteraf werd opgemaakt, er maar liefst minimaal 24 (en in totaal 38) wijzigingen werden doorgevoerd...; (...)

Dat daarbij werd vastgesteld dat men te weinig tijd had:

'het aanduiden van de doorsteken en alle mogelijke buurtpleinen op het grafisch plan gaat een te grote detaillering meebrengen waardoor het grafisch plan minder leesbaar en onduidelijk zal worden'.

Nochtans was dit wel gevraagd door de hogere overheid;

'het is wenselijk de bestemmingen volgens het gewestplan/BPA Kerselarenwijk niet op het plan met de feitelijke en juridische toestand aan te vullen. Het plan ... zou anders te onduidelijk worden'.

Dat naderhand gebleken is (...) dat na de gemeenteraadszitting toch een nieuw plan werd getekend, met als datum 'december 2008' dus noodzakelijkerwijze na de zitting van de gemeenteraad;

Dat aldus de gemeenteraadsleden dit plan niet konden hebben goedgekeurd op 28.11.2008;

Dat het getuigt van onzorgvuldig bestuur van de overheid om een beslissing te nemen zonder precieze al dan niet aangepaste plannen;

Dat de overheid bij het nemen van beslissingen zorgvuldig te werk moet gaan en niet overhaast; dat de datering aangeeft dat het Besluit gevat is door onwettigheid, omdat onmogelijk een plan kan opgemaakt worden nadat een Besluit is goedgekeurd".

Beoordeling

5.2. In een eerste onderdeel van het middel voeren de verzoekende partijen een gebrekkige bekendmaking van het bestreden gemeentelijk RUP aan, nu in het Belgisch Staatsblad van 12 juni 2009 verkeerdelijk wordt vermeld dat dit RUP door de gemeenteraad definitief werd vastgesteld bij besluit van 19 juni 2008, daar waar dit bij besluit van 27 november 2008 geschiedde.

5.3. Een onvolledige of gebrekkige bekendmaking tast op zichzelf de wettigheid van de betrokken bestuurshandelingen niet aan. Het middel kan derhalve niet tot de vernietiging van de bestreden besluiten leiden.

Overigens dient te worden vastgesteld dat de betrokken materiële vergissing werd rechtgezet met een bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van 18 september 2009.

5.4. Het eerste onderdeel van het eerste middel is niet ontvankelijk.

5.5. In een tweede onderdeel van het middel voeren de verzoekende partijen aan dat het bestreden besluit onzorgvuldig want overhaast tot stand is gekomen.

De verzoekende partijen steunen deze grief enerzijds op het feit dat de gemeenteraad in extremis en dus op onzorgvuldige wijze nog wijzigingen aan het plan heeft aangebracht, en anderzijds op het feit dat het plan, nadat het door de gemeenteraad definitief werd aangenomen, nog werd aangepast.

5.6. Het feit dat op de gemeenteraad van 27 november 2008 nog wijzigingen aan het plan werden aangebracht, toont op zich geenszins aan dat het bestreden besluit onzorgvuldig zou zijn tot stand gekomen.

De plannen gevoegd bij het bestreden besluit dragen wel degelijk de datum van 27 november 2008 als datum waarop het besluit definitief door de gemeenteraad werd goedgekeurd en ondertekend. Het feit dat onderaan op het plan “december 2008” staat vermeld, doet aan deze vaststelling geen afbreuk. Uit niets blijkt en de verzoekende partijen tonen ook niet aan dat het plan achteraf nog werd aangepast. Daarenboven betichten zij het stuk niet van valsheid, waardoor het als rechtsgeldig dient te worden beschouwd.

5.7. Het tweede onderdeel van het eerste middel is evenmin gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting

5.8. In een tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van “het motiveringsbeginsel, het gebrek aan feitelijke, juiste, afdoende en wettige motieven, artikel 2 en 3 van de wet van 29/7/1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, juncto schending van artikel 38, § 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: DRO), van het rechtszekerheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Zij zetten dit middel uiteen als volgt:

“Het RUP moet op grond van artikel 38§1 van het decreet ‘stedenbouwkundige voorschriften inzake bestemming, inrichting en/of het beheer’ bevatten.

Het gaat daarbij om 'voorschriften', dit zijn na te leven regels, normen.

Het RUP stelt voorschriften op die niet duidelijk maken wat er op het gebied nu juist toegelaten is terwijl een RUP op zorgvuldige wijze de voorschriften inzake bestemming, de inrichting en/of het beheer moet vaststellen;

Artikel 7 van de stedenbouwkundige voorschriften stelt uitdrukkelijk dat er nog een inrichtingsplan moet komen.

De toelichtingsnota en de voorschriften staan bol van bepalingen die spreken over 'flexibiliteit', terwijl duidelijkheid geweerd wordt. Tal van invullingen worden voor zich uit geschoven.

Bv; p.25 toelichtingsnota : 'zodanig dat een maximum aan flexibiliteit wordt toegelaten aan de uiteindelijke ontwerpers'

p.28 :

'De inplanting van cultureel-recreatieve infrastructuur op Galgenberg moet bovendien op een flexibele wijze mogelijk blijven vermits het niet zeker is dat de vooropgestelde infrastructuur (...) effectief gerealiseerd zal worden'.

Deze toelichting spreekt boekdelen: er worden wel bestemmingen vastgelegd, met alle gevolgen van dien, maar men is niet zeker of ze zullen gerealiseerd worden. Dit strijdt met het rechtszekerheidsbeginsel.

Nog op dezelfde pagina : 'deze dient op een flexibele wijze (vermits het niet zeker is dat die ooit hiervoor zal worden benut) te worden ingeplant'

Het is noodzakelijk dat een RUP op een zeer precieze manier de ruimte plant (daarom is het ook een uitvoeringsplan) en aldus de planning niet kan doorschuiven naar een latere fase zoals in casu.

Eigenaars van percelen die onder het RUP vallen en die dreigen onteigend te worden moeten weten wat men wil. Het kan niet dat er 'een marge' voorhanden is.

Op die manier beschikt ook de omwonende, want verzoekers hebben niet alleen percelen in het gebied, zij wonen ook grenzend aan het gebied, over geen enkele rechtszekerheid;

Het rechtszekerheidsbeginsel vereist nochtans dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn zodat de rechtzoekende de gevolgen van het RUP kan voorzien; aldus dienen zoals het arrest van uw Raad van (...):

'de stedenbouwkundige voorschriften, ter wille van de rechtszekerheid, op voldoende duidelijke wijze dienen te worden geformuleerd'.

De stedenbouwkundige voorschriften stellen dat er nog een inrichtingsplan dient te komen. Op dit plan (artikel 7) moet (...) het volgende nog ingevuld worden:

- 'zones die in aanmerking komen voor de inplanting van gebouwen
- voorstel voor inplanting van sport-en spelinfrastructuur, grasvelden en zones voorzien voor sportterreinen
- parkachtige aanleg van de omgeving:
- ...'

Met andere woorden dit wordt niet geregeld in dit plan.

Zoals supra reeds gesteld, is dit nogal eigenaardig omdat (zie ook fotoreportage) al werken aan de gang zijn met een kraan voor voetbalvelden en wellicht gebouwen; nochtans is er nog geen inrichtingsplan;

Hiertegen is ook klacht ingediend; (stuk 24)

De vaagheid van de voorschriften en de noodzaak aan een nog op te stellen inrichtingsplan strijden niet alleen met de voortvarendheid waarmee het dossier door de Gemeenteraad is gejaagd, maar eveneens met de illegale werken die de Gemeente uitvoert. Er moet minstens een stedenbouwkundige vergunning zijn (zie reliëfwijziging op de foto's) en er is geen inrichtingsplan.

Bovendien is dit uiteraard strijdig met artikel 38 § 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, het rechtzekerheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Waarna de verzoekende partijen verwijzen naar de arresten nrs. 153.771 van 16 januari 2006 en 188.779 van 15 december 2008.

Beoordeling

5.9. Krachtens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen dienen eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursorganen of voor een ander bestuur, uitdrukkelijk te worden gemotiveerd door in de akte de juridische en feitelijke overwegingen te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Een ruimtelijk uitvoeringsplan heeft een verordenend karakter en is derhalve geen bestuurshandeling in de zin van de voormelde bepalingen. Het middel mist in zoverre juridische grondslag.

Anderzijds dient een gemeentelijk RUP, zoals elke administratieve akte of reglement, te steunen op in rechte en in feite aanvaardbare motieven die moeten blijken, zoniet uit de beslissing zelf, dan toch uit de stukken van het dossier.

5.10. Luidens artikel 38, § 1, eerste lid, 2° DRO bevat een ruimtelijk uitvoeringsplan “de erbij horende stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming, de inrichting en/of het beheer”. Overeenkomstig artikel 38, § 1, tweede lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: DRO) hebben deze stedenbouwkundige voorschriften, samen met het grafische plan waarop ze betrekking hebben, verordenende kracht. Voorts bepaalt artikel 39 DRO onder meer dat stedenbouwkundige voorschriften “van die aard (kunnen) zijn dat ze na verloop van tijd in werking treden of dat de inhoud op een bepaald tijdstip verandert” en dat ze “modaliteiten (kunnen) voorschrijven die bij de inrichting van het gebied in acht moeten worden genomen”.

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. Dit impliceert onder meer dat stedenbouwkundige voorschriften zoals het bestreden GRUP op voldoende duidelijke wijze moeten worden geformuleerd.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt onder meer in dat de overheid haar besluiten op een zorgvuldige wijze moet voorbereiden door de relevante gegevens en de op het spel staande belangen te inventariseren en deze gegevens en belangen tegen elkaar af te wegen in het licht van het doel van het besluit.

5.11. De aangehaalde bepalingen en beginselen impliceren niet dat de overheid die een ruimtelijk uitvoeringsplan uitvaardigt, alle aspecten van de betrokken regeling op een precieze en gedetailleerde wijze moet regelen. De plannende overheid vermag in bepaalde omstandigheden en voor bepaalde aspecten stedenbouwkundige voorschriften in veeleer algemene en vage bepalingen te beschrijven, waarbij een ruimere beoordelingsruimte wordt gelaten aan de vergunningverlenende overheid dan normaal gesproken het geval zou zijn. Deze mogelijkheid veronderstelt wel dat voldoende controlemaatregelen en procedurele waarborgen worden geboden, onder meer door het openbaar onderzoek dat voorafgaat aan de vaststelling van een plan en door een adequate rechtsbescherming die wordt geboden tegen zowel de bepalingen van een plan als tegen de vergunningsbeslissingen die op een plan zijn gebaseerd.

Algemeen en vaag geformuleerde stedenbouwkundige voorschriften mogen evenwel niet tot gevolg hebben dat de rechtzoekende in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel niet in redelijke mate kan voorzien of bepaalde handelingen of vergunningsaanvragen al dan niet verenigbaar zijn met die voorschriften.

5.12. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen er zich in hun verzoekschrift toe beperken te stellen dat “het RUP (...) voorschriften op(stelt) die niet duidelijk maken wat er op het gebied nu juist toegelaten is”, dat

“de toelichtingsnota en de voorschriften (...) bol (staan) van bepalingen die spreken over flexibiliteit”, terwijl duidelijkheid geweerd wordt en tal van invullingen voor zich uit worden geschoven, maar nalaten op precieze wijze aan te geven welke stedenbouwkundige voorschriften zouden behept zijn met de door hen aangeklaagde onduidelijkheden omtrent “wat er op het gebied nu juist toegelaten is”. Een verwijzing naar passages uit de toelichtingsnota volstaat daartoe niet.

5.13. Blijkens de stedenbouwkundige voorschriften wordt voor de zones vermeld onder de artikelen 6, 7, 8, 9 11 en 12 een “inrichtingsplan” opgemaakt “in het kader van een ruimtelijke motivering”, en maakt dit deel uit van het aanvraagdossier.

Het “inrichtingsplan” is derhalve opgevat als een instrument tot voorlichting van de vergunningverlenende overheid met het oog op de beoordeling van de aanvraag wat betreft de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, zodat dient te worden vastgesteld dat het gaat om een modaliteit in de zin van voornoemd artikel 39, § 1 DRO. Een dergelijk informatief document heeft geen verordenende kracht en voegt dan ook niets toe aan de stedenbouwkundige voorschriften die gelden voor de betrokken zones.

Anderzijds dienen de stedenbouwkundige voorschriften van een gemeentelijk RUP niet dermate gedetailleerd te zijn dat zij met betrekking tot de verenigbaarheid van een aanvraag met de goede ruimtelijke ordening geen enkele beoordelingsruimte meer laten aan de vergunningverlenende overheid.

5.14. Het tweede middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting

5.15. In een derde middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van “het beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, juncto artikel 28-28bis

van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen, en het gebrek aan rechtens vereiste feitelijke grondslag, en het motiveringsbeginsel”.

Zij zetten dit middel uiteen als volgt:

“In het gebied is de voetweg nr 29 gelegen tussen Vredelaan, Galgenberg en spoorwegbrug. (...).

Deze voetweg is opgenomen in de atlas der buurtwegen.

Zonder enige procedure werd deze voetweg onbruikbaar gemaakt (...). Een voetweg kan niet zo maar worden afgeschaft, onbruikbaar gemaakt of verlegd.

Uit de fotoreportage blijkt dat er werken werden uitgevoerd in opdracht van de gemeente.

Na het inzaaien van het veld, blijkt de voetweg een ‘ander’ tracé te volgen, met name net naast en rond het voetbalveld, waar deze voetweg, dwars het veld kruiste.

In het besluit van de gemeenteraad van 27.11.2008 wordt gesteld dat de weg ‘tijdelijk onbruikbaar is geweest, maar ondertussen terug werd hersteld’;

Hier is het Besluit zeer onzorgvuldig en biedt het geen rechtszekerheid; ofwel is er een voetweg ofwel een voetbalveld, maar beiden kunnen niet op dezelfde plaats; men kan geen voetweg hebben midden in het voetbalveld;

Het is niet door het de facto te verleggen (eenieder ziet op de foto’s dat de voetweg nu net naast het veld ligt en er mooi rond loopt, waar deze weg vroeger rechtdoor liep over het later gelegde voetbalveld). De ligging van de weg (en rechtlijnigheid) blijkt ook uit het opmetingsplan van landmeter Van Eyken (...).

Een en ander maakt dat het plan voor de voetbalvelden zeer onzeker is

Het RUP steunt zich de facto op het gegeven dat de voetweg verlegd is, hetgeen in de juridische werkelijkheid niet het geval is.

De overheid dient zich te baseren op correcte gegevens; de Raad van State zal nagaan of de overheid in alle redelijkheid is kunnen komen tot dit besluit (...).

Het RUP is onwettig gezien het zich beroept op een verlegging van de voetweg waarvoor geen juridische basis is.

De bepalingen van de wet van 10 april 1841 en meer bepaald artikel 28 en 28bis zijn niet gevolgd in deze.

Van een zorgvuldig bestuur mag verwacht worden dat bij de besluitvorming zorgvuldig wordt gewerkt. Men kan niet zomaar ‘uitgaan’ van een situatie die nog niet bestaat, die hypothetisch is, die toekomstmuziek is.

Dit biedt evenmin rechtszekerheid voor de burger en meer bepaald verzoekers, gezien het RUP uitgaat van de verlegging van de voetweg, die nog geen feit is”.

Beoordeling

5.16. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uit de stukken van het dossier blijkt dat bij de totstandkoming van het betrokken RUP het bestaan van deze voetweg nr. 29 gekend was. Zo staat deze voetweg niet enkel duidelijk aangegeven op het plan ‘feitelijke en juridische toestand’ gevoegd bij voorliggend bestreden RUP, maar blijkt tevens dat de Gecoro in haar advies van 23 september 2008 in antwoord op een bezwaar hieromtrent erop gewezen heeft dat het RUP deze voetweg niet teniet doet :

“Voetweg 29 : Deze wordt in het RUP niet te niet gedaan. Deze zal na de aanleg van de voetbalvelden worden hersteld. Zoniet zal de gemeente de nodige stappen moeten ondernemen om deze weg op een correcte manier af te sluiten (bestaande wetgeving, waarbij goedkeuring tot afschaffing berust bij de deputatie, die bij problemen dit in hun advies aanhalen”.

In het gemeenteraadsbesluit van 27 november 2008 houdende definitieve aanvaarding van het RUP wordt hieromtrent nog overwogen : “in antwoord op de vele vragen en onzekerheden over het voortbestaan van voetweg 29 in de recreatiezone (bezwaar :19.3, 21.10 en 29.2), wordt gesteld dat deze weg tijdelijk onbruikbaar is geweest, maar intussen terug werd hersteld”.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dan ook dat het bestaan van voetweg nr. 29 bij de besluitvorming omtrent het plan werd betrokken, zodat ter zake aan het bestuur dan ook geen onzorgvuldigheid kan worden verweten.

5.17. Tevens dient te worden vastgesteld dat de verlegging van het tracé van de voetweg om de aanleg van de voetbalvelden mogelijk te maken geen rechtsgrond vindt in het bestreden RUP.

Het RUP is beperkt tot de herbestemming van het betrokken gebied tot “recreatiezone met mogelijkheden voor infrastructuur op lokaal niveau of laagdynamische infrastructuur op gemeentelijk niveau” en “parkzone voor actieve recreatie”.

Het feit dat de betrokken voetweg voor de aanleg van de voetbalvelden, waarvoor op 16 juni 2009 een stedenbouwkundige vergunning werd verleend, werd herlegd, tast de wettigheid van de bestreden besluiten dan ook niet aan.

Met de overweging in het besluit van de gemeenteraad van 27 november 2008 dat de weg “tijdelijk onbruikbaar is geweest, maar

ondertussen terug werd hersteld” blijkt enkel te zijn bedoeld dat deze voetweg terug bruikbaar is voor het publiek, zij het dan rond de voetbalvelden.

Uit de gegevens van de zaak blijkt overigens dat de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant bij besluit van 2 september 2010 de verlegging van de betrokken voetweg heeft goedgekeurd.

5.18. Een schending van de door de verzoekende partijen ingeroepen wettelijke bepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur is dan ook niet aangetoond.

5.19. Het derde middel is niet gegrond.

D. Vierde middel

Uiteenzetting

5.20. In een vierde middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van “het recht art. 2, art. 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, juncto het motiveringsbeginsel, het gebrek aan feitelijke, juiste, afdoende en wettige motieven, juncto gelijkheidsbeginsel”.

Zij zetten dit middel uiteen als volgt:

“De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen legt een aantal voorwaarden op:

- 1) art. 2: de motivering moet ‘uitdrukkelijk’ zijn: het besluit moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen;
- 2) art. 3: de motivering moet de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en de motivering moet ‘afdoende’ zijn.

Als wordt aangenomen dat de wet van 29 juli 1991 niet van toepassing zou zijn op besluiten zoals in casu het RUP, dan nog geldt het motiveringsbeginsel;

Het RUP voldoet duidelijk niet aan de motiveringsverplichting gezien het niet of niet pertinent beantwoorden van de bezwaarschriften;

Tevens beantwoordt het RUP niet aan de motiveringsverplichting bij het opnemen van percelen in een zone van onteigening of in een zone van recht van voorkoop;

Er dient vastgesteld dat verscheidene van de in het kader van het openbaar onderzoek aangevoerde bezwaren niet of niet-pertinent beantwoord zijn.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van Uw Raad moet de bevoegde commissie van advies (thans de GECORO) kennis nemen van de ingediende bezwaren en moet zij deze onderzoeken en beoordelen. Uit het advies van de commissie moet voor de bezwaarindiener op begrijpelijke wijze (doen) blijken waarom zijn bezwaar als niet gegrond werd bevonden. (...).

In casu hebben verzoekers meerdere bezwaren geformuleerd, welke blijkbaar allen verworpen zijn.

In het bezwaarschrift dat verzoekers indienden werden ondermeer volgende bezwaren aangevoerd:

Bezwaarschrift ((...) genummerd als nr 19 door Gecoro (...))

1.

Verzoekers roepen in dat hun perceel gelegen is in woon- en woonuitbreidingsgebied en dat dit zou worden onteigend door de gemeente Zemst om om te vormen tot recreatiegebied;

Verzoekers stellen dat er geen NOODZAAK, noch openbaar nut is om bijkomend recreatiegebied te ontwikkelen;

De huidige voetbalterreinen van VK Weerde (zie fotoreportage) zijn op korte afstand gelegen, enkele honderden meters; (...)

Uit de foto's blijkt dat dezelfde herkenningpunten (grote pyloon) te zien zijn;

2.

Wel blijkt dat de voetbalploeg zich nu bevindt op terreinen van de gemeente Zemst, die worden omgevormd naar woongebied;

Verzoekers klagen aan dat de facto de gronden van de gemeente worden omgevormd naar woongebied en zij daardoor hun percelen zouden dienen af te geven om plaats te maken voor de voetbalploeg, die eigenlijk een huisvesting heeft;

3.

Uit het bezwaarschrift blijkt dat huidige recreatiegebied meer dan 2 ha bedraagt en door de gemeente werd aangekocht om sportterreinen aan te leggen

Hieruit volgt dat er geen nood is om de bestemming van de percelen van verzoekers om te vormen;

4.

Tevens stellen verzoekers vast (dat) de voetbalploeg fusiebesprekingen voert met andere ploegen;

Het betreft een eerder kleine ploeg, uit de laagste provinciale reeks met spelers van buiten de gemeente;

De club heeft aanzienlijke financiële problemen en kan zelf geen kosten maken voor de bouw van kantine enz.

5.

Tevens klagen verzoekers aan dat er geen enkele motivering wordt gegeven om de percelen op te nemen in een plan van recht van voorkoop.

6.

Verzoekers stellen dat verschillende beleidsdocumenten aantonen dat er geen noodzaak is aan bijkomende woongelegenheden:

- toelichtingsnota (...).
- BPA Kerselarenwijk stelt duidelijk dat er geen nieuwe woonontwikkelingen te voorzien zijn (...)

Er is geen grondige motivering om hiervan af te wijken

7.

Met betrekking tot de woonbehoeftestudie werpen verzoekers op dat deze verouderd is en niet onderbouwd

In het Besluit van de Deputatie wordt hierop niet ingegaan.

In het Gemeenteraadsbesluit van 27.11.2008 wordt er gereageerd op een aantal punten van de hogere overheid, doch op geen enkele van de hierboven opgesomde punten.

Wel wordt er verwezen naar het advies van de GECORO;

Dat de GECORO zeer algemeen en vaag antwoordt, vaak naast de kwestie en nietszeggend en dit op (...) van haar advies.

1.

Met betrekking tot dit punt stelt de GECORO alleen maar dat dit een beleidskeuze is, dat het beter is woonuitbreidingsgebied in aansluiting op de kern aan te snijden dan open ruimte.

Dit is evident geen afdoende concrete weerlegging.

In casu is er al recreatiegebied. Dit moet helemaal niet verlegd worden. Daarvoor is er geen noodzaak. Het gaat niet over bijkomend recreatiegebied.

Het gaat om het verplaatsen zodat elders de gemeente kan woongebied maken van haar eigen percelen.

Elders stelt de GECORO :

‘De onteigening van de andere percelen staat in functie van het algemeen nut nl de realisatie van een recreatiezone voor een lokale deerkern. Het geheel van de gronden is vereist teneinde planoptie uit te kunnen voeren’.

Ook deze motivering faalt, is niet afdoende.

Deze motivering zegt niets meer dan verzoekers al wisten, gezien het alleen maar de weergave is van het feit dat er ter plaatse voetbalvelden komen.

Het bezwaar bestaat erin dat de voetbalvelden al bestaan en kunnen blijven op die plaats. Er is geen noodzaak om te verhuizen.

Mede gelet op de opmerking van de Vlaamse overheid in het Besluit van 21 augustus 2008 is het duidelijk dat er genoeg gronden zijn om de behoeften te dekken.

2. Over dit punt zwijgt de Gecoro.

De de facto ruil van bestemming met de gronden in eigendom van de gemeente wordt totaal niet besproken.

3. Dit punt blijft onbesproken

4. Idem

Wel lezen we in de toelichtingsnota dat het niet zeker is dat de opties ooit zullen ingevuld worden. Men speculeert er dus op dat het kan dat de voetbalploeg in fusie gaat of financieel niet kan overleven.

p.28 :

‘De inplanting van cultureel-recreatieve infrastructuur op Galgenberg moet bovendien op een flexibele wijze mogelijk blijven vermits het

niet zeker is dat de vooropgestelde infrastructuur (...) effectief gerealiseerd zal worden’.

Deze toelichting spreekt boekdelen: er worden wel bestemmingen vastgelegd, met alle gevolgen van dien, maar men is niet zeker of ze zullen gerealiseerd worden. Dit strijdt met het rechtszekerheidsbeginsel.

Nog op dezelfde pagina : ‘deze dient op een flexibele wijze (vermits het niet zeker is dat die ooit hiervoor zal worden benut) te worden ingeplant’

5.

Dit wordt niet beantwoord. Op geen enkele manier is er hier ergens een verantwoording voor te vinden.

6. Dit wordt niet beantwoord.

Mede gelet op de opmerking van de Vlaamse overheid in het Besluit van 21 augustus 2008 is het duidelijk dat er genoeg gronden zijn om de behoeften te dekken.

7. Idem

Zoals hoger gesteld, is het de taak van de GECORO kennis te nemen van de ingediende bezwaren en deze te onderzoeken en te beoordelen. Uit het advies van de commissie moet voor de bezwaarindiener op begrijpelijke wijze blijken waarom zijn bezwaar als niet gegrond werd bevonden.

In casu is er een ernstige tekortkoming aan de wettelijke opdracht van de GECORO en een schending van de rechten van verzoekers. De bezwaarprocedure verliest immers door zulke handelswijze elk nut.

Tevens wensen verzoekers te doen gelden dat er geen geldige, wettige motieven ten grondslag liggen van het RUP;

Verzoekers worden getroffen door het RUP waar hun percelen gelegen in woon- en woonuitbreidingsgebied worden omgevormd tot recreatiegebied; zij worden tevens opgenomen in het plan om te kunnen onteigend worden of voorwerp uit te maken van een recht van voorkoop.

De motieven voor deze bestemmingswijziging zijn duidelijk terug te brengen tot een verhuis van de voetbalterreinen van de voetbalclub, die op haar beurt nodig is omdat de gemeentelijke eigendommen zouden omgevormd worden tot een andere bestemming.

Deze motieven zijn niet wettig. Het gaat hier om verrijking in hoofde van de overheid.

Het is perfect mogelijk de huidige bestemmingen te behouden. Op die manier is er woongebied (en uitbreidingsgebied) en is er recreatiegebied.

Het openbaar nut kan dit niet verantwoorden. Er is geen noodzaak om hiertoe over te gaan.

Tevens werd bezwaar ingediend met betrekking tot de onbebouwde percelen, gelegen achter de woning van eerste verzoekende partij. (...)

In dit bezwaar wordt aangehaald door de bezwaarindieners:

- dat er geen bijkomende wooneenheden noodzakelijk zijn
- dat de stedenbouwkundige voorschriften niet nog eens opnieuw moeten worden aangepast, waar deze voorheen werden bepaald in het BPA KERSELARENWIJK
- dat er daarbij voorzien wordt in bouwhoogte van maar liefst 3,5 lagen, hetgeen een inbreuk op de privacy zal meebrengen;

Voor verzoekende partij Janssens dient in dit middel een apart onderdeel gelezen te worden, juncto het gelijkheidsbeginsel.

Supra werd aangetoond waar het perceel Janssens gelegen is. (nummer 55 plan recht van voorkoop)

In laatste instantie werd op de Gemeenteraad ervoor geopteerd een aantal percelen, grenzend aan het perceel Janssens eruit te lichten; deze behouden hun bestemming en het voorkooprecht vervalt;

Hiervoor wordt nauwelijks een motivering gegeven; alleszins wordt er NIET uitgelegd waarom deze percelen eruit worden gelicht en niet het perceel Janssens, dat er nochtans aan grenst;

Gezien dit perceel zich in dezelfde voorwaarden bevindt, dient het te rekenen op een gelijke behandeling;

Een verschillende behandeling dient gemotiveerd te worden, hetgeen niet is gebeurd”.

Beoordeling

5.21. Wat betreft de door de verzoekende partijen aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het motiveringsbeginsel kan worden volstaan met een verwijzing naar hetgeen hieromtrent hiervoor reeds is uiteengezet onder randnummer 5.9.

5.22. In het eerste onderdeel van het middel geven de verzoekende partijen een samenvatting van 7 punten die zij in hun bezwaarschrift hebben aangevoerd om, samenvattend verwijzend naar het advies van de Gecoro, te besluiten dat de beantwoording van hun bezwaren niet kan volstaan.

5.23. Uit het advies van de Gecoro of uit het besluit houdende definitieve vaststelling van het RUP dient voor de bezwaarindiener op begrijpelijke wijze te blijken waarom zijn bezwaar als niet gegrond werd bevonden, waarbij de bezwaarindiener in de tekst zelf van het advies van de GECORO of van het gemeenteraadsbesluit - een afdoend antwoord op zijn bezwaarschrift moet kunnen vinden, hetzij in een individuele stellingname, hetzij in een algemene richtlijn van de Gecoro die op zijn bezwaar begrijpelijk toepasselijk is, hetzij in het antwoord op een bezwaar of opmerking van een ander particulier, of op een advies van een overheidsinstantie. Bezwaren die geen

verband houden met de doeleinden die het ruimtelijke ordeningsdecreet op het oog heeft, behoeven bovendien geen inhoudelijk antwoord.

Er bestaat voor de Gecoro geen wettelijke verplichting in haar advies elk individueel bezwaar op individuele wijze te beantwoorden. Het advies van de Gecoro vormt één geheel en moet als dusdanig worden gelezen. Adviezen over concrete voorstellen gedaan door particulieren dienen gelezen te worden in samenhang met de overige delen van het advies, o.m. met de adviezen gegeven over de voorstellen gedaan door de gemeenteraden en provincieraden of ander geraadpleegde overheden.

5.24. Samengevat kan worden gesteld dat de eerste, tweede en derde kritiek gaat over de omvorming van de percelen van de verzoekende partijen van woonuitbreidingsgebied naar recreatiegebied, waarvoor hun percelen dan moeten worden onteigend. Ze stellen dat er geen noodzaak, noch openbaar nut is om bijkomend recreatiegebied te ontwikkelen. De tweede kritiek heeft betrekking op de herlokalisatie van de voetbalvelden met het oog op het omvormen van gemeentelijke terreinen naar woongebied.

Deze bezwaren hebben derhalve betrekking op de bestemmingskeuze recreatiegebied met herlokalisatie van de voetbalvelden.

In het advies van de Gecoro wordt dienaangaande gesteld dat “het herlocaliseren van de bestaande voetbal(velden) en het ontwikkelen van een zone voor recreatie (...) een beleidskeuze (is), die voortvloeit uit de visie die in het GRS reeds werd voorzien. De Gecoro gaf hieromtrent doorheen de loop van de opmaak van het RUP steeds een gunstig advies. Het is beter woonuitbreidingsgebied in aansluiting op de kern aan te snijden om de recreatie te herbergen, dan open ruimte aan te snijden (of zonevreemde recreatieve voorzieningen te bestendigen)”.

In tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partijen voorhouden kan een beleidskeuze wel degelijk een bestemmingskeuze verantwoorden. Bovendien blijkt uit de toelichtingsnota duidelijk om welke redenen ervoor werd geopteerd het recreatiegebied uit te breiden en samen te brengen in een gebied in plaats van versnipperd te laten. Daarenboven wordt ook vermeld waarom geopteerd werd voor het woonuitbreidingsgebied waarin ook de percelen van de

verzoekende partijen gelegen zijn, eerder dan de plaats waar de voetbalvelden thans liggen.

Overeenkomstig de beleidsvisie van de gemeente Zemst zoals uiteengezet in de toelichtingsnota “zullen in de diverse ruimtelijke uitvoeringsplannen met betrekking tot de verschillende dorpskernen van de gemeente mogelijkheden worden onderzocht om bijkomende recreatieruimte voor sport en jeugd te voorzien. Deze bijkomende ruimte voor recreatie zal zowel de huidige behoefte moeten kunnen opvangen als de behoefte op middellange en lange termijn”. Tot nu toe werden de bestaande recreatiegebieden aangesneden naarmate er concrete vragen waren, waardoor “een algemene visie op de ontwikkeling van de verschillende recreatiezones (ontbrak). Dit heeft tot gevolg dat de recreatiezones niet-samenhangend en versnipperd zijn ingericht en dat de restruimte onvoldoende wordt benut. Hierdoor ontbreken enerzijds publiek toegankelijke terreinen en anderzijds ruimte tussen de infrastructuur voor bijv. loopers, wandelaars en fietsers. De gemeente wenst dergelijke ontwikkelingen in de toekomst beter te kunnen sturen zodat o.a. de recreatievoorzieningen kunnen worden ingebed in een groenstructuur die landschappelijk beter aansluit op het openruimte karakter van de gemeente, zonder dat dit ten nadele is van de recreatie. De recreatiegebieden zullen derhalve veel meer als sport- en spelparken worden ingericht”. Verder wordt in de toelichtingsnota opgemerkt dat “de diversificatie in openluchtrecreatie (...) dus zeer klein (is)”, doordat de oppervlakte voor openluchtrecreatie “grotendeels wordt ingenomen door voetbalterreinen”. Daarenboven is in Weerde geen overdekte recreatieruimte aanwezig. Er is derhalve een “effectief tekort aan recreatieterreinen zowel in openlucht als overdekt. Hierbij moet vooral worden gestreefd naar een diversificatie van de openluchtrecreatie, zowel in clubverband als individueel”. Onder de huidige planningsinitiatieven staat te lezen dat de recreatiezone “gedeeltelijk (zal) worden benut voor het herlokaliseren van de voetbalvelden van de Kerselarenwijk (...).

Specifiek over de herlokalisatie wordt in de toelichtingsnota gesteld: “Voor de inrichting van de stationsomgeving (voetbalveld en omgeving Kerselarenweg) is vertrokken vanuit de opties in het structuurplan (...). Het is een duidelijke optie in het structuurplan om de stationsomgeving van Weerde,

meer bepaald ter hoogte van Kerselareweg, verder te verdichten en te ontwikkelen als tweede pool met winkels en voorzieningen binnen de dorpskern (...). Om de relatie met de bestaande historische dorpskern te realiseren zal het huidige voetbalterrein worden geherlokaliseerd naar het binnengebied Galgenberg, waar het (niet-gerealiseerde gedeelte van het) woonuitbreidingsgebied in voorliggend R.U.P. 05 Dorp Weerde voor woonbebouwing wordt geschrapt. (...) Het feit dat deze gronden gemeentelijke eigendommen zijn, biedt potenties naar het voeren van het gemeentelijk doelgroepenbeleid.” En verder wordt opgemerkt dat “een herlocalisatie van het huidige voetbalterrein naar het binnengebied Galgenberg (...) ruimte creëert om het spoor en het station te keren naar de woonomgeving. Dit is strategisch gezien een zeer belangrijk project voor het dorp Weerde”.

Wat betreft de kritiek van de verzoekende partijen dat het gaat om het verplaatsen van bestemmingsgebieden zodat de gemeente elders woongebied kan maken van haar eigen percelen, kan worden verwezen naar de hiervoor aangehaalde passage uit de toelichtingsnota waaruit duidelijk blijkt waarom ervoor werd geopteerd om het recreatiegebied en de woonprojectzone te situeren op de vastgestelde plaatsen.

In tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partijen beweren kan in het advies van de Gecoro en het bestreden besluit wel degelijk een afdoende antwoord worden gevonden op de onderdelen 1, 2 en 3 van hun bezwaarschrift.

5.25. De vierde kritiek houdt verband met de financiële toestand van de voetbalploeg. Dit kan bezwaarlijk worden beschouwd als een bezwaar dat verband houdt met de ruimtelijke ordening, waarop een antwoord zou moeten worden geformuleerd.

5.26. In de vijfde kritiek stellen de verzoekende partijen dat er geen motivering wordt gegeven om de percelen op te nemen in een plan van verkoop. De vestiging van het recht van verkoop moet voldoen aan de voorwaarden opgelegd door artikel 63 DRO, en moet dus gebeuren “ter verwezenlijking van een ruimtelijk uitvoeringsplan”. In de toelichtingsnota wordt expliciet naar deze

bepaling verwezen. Het middel dat er zich toe beperkt te beweren dat er geen motivering dienaangaande wordt gegeven, gaat dan ook uit van een onvolledige lezing van het bestreden besluit.

5.27. In de zesde en zevende kritiek merken de verzoekende partijen op dat er geen noodzaak is aan bijkomende woongelegenheden en dat de woonbehoeftestudie verouderd is.

In het advies van de Gecoro wordt gesteld dat “er (...) tevens wel een geactualiseerde woonbehoefte gevoegd (werd) bij de opmaak van het dossier, deze werd door de hogere overheden aanvaard”.

De bewering van de verzoekende partijen in het verzoekschrift dat niet geantwoord werd op dit bezwaar, gaat dan ook uit van een onvolledige lezing van de stukken van het dossier.

Dit middelonderdeel is niet gegrond.

5.28. In een tweede onderdeel van het middel voeren de verzoekende partijen aan dat er geen geldige, wettige motieven ten grondslag liggen van het RUP. Meer bepaald stellen zij dat de motieven tot bestemmingswijziging niet wettig zijn nu ze een verrijking in hoofde van de overheid inhouden.

In zoverre deze kritiek moet worden begrepen als machtsafwending, dient te worden opgemerkt dat machtsafwending de onwettigheid is die er in bestaat dat een bestuursorgaan de bevoegdheid die haar bij wet tot het bereiken van een bepaald doel van algemeen belang is gegeven, uitsluitend aanwendt tot het nastreven van een andere doel. Het uitsluitend nastreven van het ongeoorloofde oogmerk dient te worden aangetoond met voldoende ernstige en overeenstemmende vermoedens. De verzoekende partijen tonen dit laatste niet aan.

5.29. Het derde en laatste onderdeel van het middel ten slotte heeft meer specifiek betrekking op het perceel van de zesde verzoekster. Zij voert aan dat in de gemeenteraad er voor werd gekozen een aantal percelen, grenzend aan haar perceel uit het RUP te lichten, dat hier nauwelijks een motivering voor te vinden is, en alleszins niet wordt uitgelegd waarom deze percelen wel uit het

RUP worden gelicht, en niet het hare. Zij betoogt dat dit perceel zich in dezelfde voorwaarden bevindt en zij dus kon rekenen op een gelijke behandeling.

Het gelijkheidsbeginsel is geschonden indien de verzoekende partij met feitelijke en concrete gegevens in concreto aantoonde dat in rechte en in feite gelijke gevallen ongelijk werden behandeld, zonder dat er voor deze ongelijke behandeling een objectieve verantwoording bestaat.

De loutere bewering in het middel dat het perceel van de zesde verzoekster zich in dezelfde situatie zou bevinden dan de percelen die uit het plan gelicht worden volstaat daartoe niet.

Bovendien blijkt uit het advies van de Gecoro en uit het gemeenteraadsbesluit houdende definitieve vaststelling van het RUP waarom deze wijzigingen werden doorgevoerd.

In het advies van de Gecoro wordt met betrekking tot de opname in het plan recht van voorkoop gesteld:

“De bezwaren ivm de herbestemming van diverse tuinstroken en opname in het plan ‘recht van voorkoop’ worden aangenomen voor het deel ten Noorden van de begraafplaats. De Gecoro verwijst hierbij naar haar advies: ‘Het is niet wenselijk om deze zone bv. integraal als parking te voorzien. De zone die voor gemeenschapsvoorzieningen wordt opgenomen is op heden erg ruim. Duiding van behoefte en opname van voldoende beperkingen is aangewezen. Groeikansen zijn in deze zone mogelijk, maar moeten beperkt blijven’. Het is onvoldoende duidelijk en op heden erg ruim opgevat, waardoor bij gebreke aan duiding en bij gebrek aan beperkingen, wordt geoordeeld dat opname ten voordele van een voorkooprecht (in uitbreiding op het in de gemeente bestaande voorkooprecht) in vraag wordt gesteld, het bezwaar mbt de zones wordt aangenomen, schrappen uit het plan recht van voorkoop is wenselijk, de opname van de zone dient als reserve gefaseerd ...

(...)”.

In het besluit van de gemeenteraad houdende definitieve aanneming van het RUP wordt hieromtrent gesteld:

“17. De percelen gelegen in het binnengebied Galgenberg - Vredelaan die herbevestigd worden als woonuitbreidingsgebied (...) uit het plan ‘recht van voorkoop’ nemen.

Door het grote aantal binnengekomen bezwaren betreffende een te groot reservegebied voor recreatie en begraafplaats (zone voor gemeenschapsvoorzieningen) lijkt het wenselijk een groot deel van de zone ten noorden van de begraafplaats te herbevestigen als woonuitbreidingsgebied. Het binnengebied Galgenberg - Vredelaan wordt

uit het GRUP gehaald waardoor de gewestplanbestemming (woonuitbreidingsgebied) voor deze zone van toepassing blijft. Het voorzien van een beperkte zone voor gemeenschapsvoorziening kan wel gebeuren ter hoogte van het recreatiegebied en ook aan de begraafplaats voor een eventuele uitbreiding ervan’.

en (...)

‘30. in antwoord op bezwaar 29 tegen opname van een zeer klein gedeelte van een perceel in het plan recht van verkoop, wordt gesteld dat in de zone tussen Galgenberg en Vredelaan, die herbevestigd wordt als woonuitbreidingsgebied, het verkooprecht op deze plaats vervalt’”.

De zesde verzoekster betreft deze motivering nergens bij de bespreking van dit middelonderdeel. In elk geval gaat zij verkeerdelijk van de premisse uit dat om te voldoen aan de motiveringsplicht, naast de verantwoording van de doorgevoerde wijziging, ook expliciet zou dienen te worden gemotiveerd waarom die wijziging niet wordt doorgevoerd ten aanzien van een ander perceel.

5.30. Het vierde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 1050 euro, elk voor een zesde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig juni 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Roger Stevens